

עפ"ג 1482/02/15 - ד א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 1482-02-15 א (עציר) נ' מדינת ישראל 01 מרץ 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת מיכל ברק נבו

ד א (עציר)

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד ברנשטיין

המערער הובא

ב"כ המשיבה עו"ד סיגל אורבך

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת.פ. 36455-10-14 (בימ"ש שלום ראשל"צ) באיומים כלפי אשתו ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בימ"ש קמא שגה במתחם הענישה שקבע לגבי המערער ושגה במיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה, זאת במיוחד בהשוואה לגזרי דין שניתנו ע"י בימ"ש קמא באותו מותב במועדים סמוכים למתן גזר הדין נושא הערעור.

ב"כ המערער אינו מתעלם מכך שהמערער נטל סכין בזמן האירוע נושא הרשעתו אך הוא ביצע כל תנועה בסכין כלפי המתלוננת והניח את הסכין מיד כשביקשה ממנו לעשות זאת. כמו כן טוען ב"כ המערער כי מדובר באירוע חד פעמי, בעקבות ויכוח של מה בכך, לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא בתוצאה של התלהטות יצרים של המערער.

ב"כ המערער עומד על עברו הפלילי הנקי של המערער, על השיהוי בהגשת התלונה, ועל היותו של המערער עובד כנהג משאית לפרנסת משפחתו.

במהלך הדיון בפנינו הציג ב"כ המערער את החלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 16.2.15 שנתן תוקף להסכם גירושין בין המערער למתלוננת לפיו ילדי המערער יישארו בחזקת המתלוננת, בכפוף להסדרי ראייה והמערער ישלם מזונות בסכום של 3,000 ₪ לשני ילדיו וזכויותיו ברכב יעברו לזכות המתלוננת.

נתון זה לא היה לפני בית המשפט קמא כאשר גזר את דינו של המערער.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הביא בחשבון בעניין העונש את השיקולים לקולה ולחומרה. לחומרה זקף בית משפט קמא את השימוש שעשה המערער בסכין כדי לחזק את איומיו המילוליים כלפי המתלוננת, את הצורך של בתי המשפט להגן על נשים מפני מעשי אלימות, פיזית ומילולית של בעליהן ולא ראה מקום להקל בעונש מאחר והמערער אילץ את המתלוננת להעיד על האירועים נושא הרשעתו.

בית משפט קמא זקף לקולה את עברו הנקי של המערער, שלא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח, את נסיבות האירוע שאינן חמורות, את דברי המתלוננת לפיהם תפקד המערער כבעל ואב באופן סביר ואת היותו עובד.

אין בעובדה שבמועדים סמוכים למועד מתן גזר הדין נושא הערעור הטיל בית משפט קמא עונשים קלים יותר במקרים שלטענת ב"כ המערער דומים למקרה נושא הערעור כשלעצמה כדי להקל בעונשו של המערער שכן כל מקרה וכל נאשם נדונים לפי נסיבותיהם ואין מקרה אחד ונאשם אחד דומים לאחר.

מה שגורם לנו להקל בעונש המאסר שהוטל על המערער הוא הסכם הגירושין אליו הגיע עם המתלוננת לאחר מתן גזר הדין נושא הערעור, לרבות התחייבויותיו בהתאם לאותו הסכם.

יש בהסכם הזה כדי לאיין את מסוכנותו של המערער כלפי המתלוננת, גם אם הייתה כזו, לאור דברי המתלוננת בפני בית משפט קמא ובהעדר אירועים אלימים קודמים כלפיה.

לאור כל האמור לעיל אנו קובעים כי המערער ירצה עונש מאסר שתחילתו ביום מעצרו 17.10.14 וסיומו ביום 1.4.15.

המאסר על תנאי שהוטל על המערער ע"י בימ"ש קמא יעמוד בתוקפו.

ניתן והודע היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**